

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1S/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8019200465
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Hoffmann, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8019200465.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a členiek senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Moniky Tobiašovej, v právnej veci žalobcu: Z.. Z. G., K., advokát so sídlom v K., J.. sv. D. XX, proti žalovanej: riaditeľke Centra právnej pomoci so sídlom Námestie Slobody 12, 812 02 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej číslo spisu KR/9319/2019, ČRZ.: 72781/2019 zo dňa 21. mája 2019 na základe všeobecnej správnej žaloby takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie žalovanej číslo spisu KR/9319/2019, ČRZ.: 72781/2019 zo dňa 21. mája 2019 a rozhodnutie Centra právnej pomoci, právneho odboru číslo spisu: PO 6282/2019 (8542/2014) ČRZ: 10932/2019 zo dňa 24. januára 2019 a vec v r a c i a žalovanej na ďalšie konanie.

II. P r i z n á v a žalobcovi právo na úplnú náhradu trov konania voči žalovanej.

odôvodnenie:

I.

Zhrnutie napadnutého rozhodnutia žalovanej

1. Napadnutým rozhodnutím Riaditeľka Centra právnej pomoci ako odvolací orgán podľa ustanovenia § 58 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), podľa ustanovenia čl. 5 ods. 5 Štatútu Centra právnej pomoci, podľa ustanovenia § 1 ods. 1 a ods. 2, § 53 a § 59 ods. 2 a ods. 3 Správneho poriadku odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci (ďalej len „Centrum“), právny odbor (ďalej len „Právny odbor“) zamietla a rozhodnutie Centra, Právneho odboru, číslo spisu PO 6282/2019 (8542/2014) ČRZ: 10932/2019 zo dňa 24.01.2019 potvrdila.

2. V odôvodnení uviedla, že žalobca bol uznesením Okresného súdu Poprad č.k. 10C/136/03-139 zo dňa 09.11.2005 ustanovený na právne zastupovanie S. X., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom Y. XXXX/XX, XXX XX Poprad. (ďalej len „oprávnená osoba“) v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 10C/136/03 v právnej veci o vydanie vecí z dedičstva. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.12.2005. JUDr. Stanislav Beňo zastupoval oprávnenú osobu až do svojej smrti dňa 02.05.2013. Zastupovanie za JUDr. N. G. prevzal Odvolateľ ako dedič. Krajský súd v Prešove vydal dňa 26.02.2013 rozsudok, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 10C/136/2003-395 zo dňa 05.10.2011 v napadnutom výroku. Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.02.2013 nadobudol právoplatnosť dňa 10.05.2013. Okresný súd Poprad uznesením č.k. 10C/136/2003-581 zo dňa 17.06.2014 nepriznal oprávnenej osobe náhradu trov konania a konanie vo veci priznania náhrady trov Odvolateľovi postúpil Centru.

3. Dňa 11.11.2014 bolo Právnomu odboru doručené vyúčtovanie trov právneho zastúpenia žalobcu odvolateľa, ktoré odvolateľ na základe výzvy Centra doplnil dňa 31.12.2014. Odvolateľ žiadal uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 5 126, 54 eur. Uplatňovanú výšku Odvolateľ odôvodnil tarifnou odmenou vo výške 1 x 237,34 eur za úkon právnej služby v roku 2005, 2 x 237,34 eur za úkony právnej služby v roku 2006, 1 x 474,68 eur a 1 x 237,34 eur za úkony právnej služby v roku 2007, 1 x 474,68 eur a 2 x 237,34 eur za úkony právnej služby v roku 2009, 1 x 474,68 eur, 1 x 237,34 eur a 1 x 712,02 eur za úkony právnej služby v roku 2011, 2 x 237,34 eur za úkony právnej služby v roku 2012 a režijný paušál v zmysle ust. § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR v celkovej výške 86,02 eur. Zároveň si Odvolateľ uplatnil DPH vo výške 854,42 eur.

4. Centrum dňa 24.02.2015 vydalo rozhodnutie Sp. zn.: 3956/2015-PO-BM (8542/2014), R.z. 12194/2015 (ďalej len „rozhodnutie o čiastočnom priznaní“) o čiastočnom priznaní náhrady trov právneho zastúpenia advokátovi vo výške 568,36 eur. Toto rozhodnutie si advokát preukázateľne prevzal dňa 27.02.2015. Proti rozhodnutiu o čiastočnom priznaní podal Odvolateľ odvolanie zo dňa 03.03.2015. Odvolací útvar vydal dňa 30.04.2015 rozhodnutie Sp. zn. 3956/2015-PO-TŠ, R. z. 28118/2015 (ďalej len „rozhodnutie o odvolaní“), ktorým zamietol odvolanie advokáta a rozhodnutie o čiastočnom priznaní v celom rozsahu potvrdil. Toto rozhodnutie bolo advokátovi preukázateľne doručené dňa 07.05.2015. Odvolateľ podaním zo dňa 15.06.2015 podal na Krajský súd v Prešove žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o odvolaní. Dňa 06.06.2016 bol Centru doručený rozsudok Krajského súdu v Prešove, ktorým rozhodnutie Centra o čiastočnom priznaní v spojení s rozhodnutím o odvolaní súd zrušil a vec vrátil Centru na ďalšie konanie. Dňa 24.08.2016 bol Centru z Krajského súdu v Prešove doručený administratívny spis.

5. Právny odbor rozhodnutím číslo spisu PO 6282/2019 (8542/2014), ČRZ: 10932/2019 zo dňa 24.01.2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) priznal Odvolateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 859,14 eur. Vo zvyšku náhradu trov nepriznal. Právny odbor priznal za rok 2005 Odvolateľovi paušálnu odmenu za zastupovanie oprávnenej osoby v prvostupňovom konaní podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška MS SR“) účinnej v čase od 01.07.2005 do 31.12.2005, tzn. v čase ustanovenia Odvolateľovho poručiteľa za zástupcu oprávnenej osoby vo výške 237,34 eur. Paušálna odmena za zastupovanie oprávnenej osoby je konštruovaná ako celok bez ohľadu na počet vykonaných úkonov právnej služby. Keďže v čase ustanovenia Odvolateľovho poručiteľa nebola účinná tretia hlava druhej časti Vyhlášky MS SR, Centrum priznalo Odvolateľovi paušálnu odmenu za prvostupňové konanie v zmysle ust. § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR, keďže si Odvolateľ vo svojom vyúčtovaní žiadal trovy právneho zastúpenia na jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2005. Po nadobudnutí účinnosti tretej hlavy druhej časti vyhlášky MS SR, Právny odbor pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia advokátov, určených rozhodnutím Centra alebo uznesením súdu, používa výlučne ust. § 14a a nasl. vyhlášky MS SR. Odmena advokáta je konštruovaná ako odmena paušálna bez ohľadu na počet vykonaných úkonov (v sadzbe odmeny sú zahrnuté všetky úkony právnej služby advokátom vykonané), ktorej výška je určená pevnou sumou podľa druhu veci v zmysle § 14a vyhlášky MS SR.

6. Podľa § 14a ods. 1 a ods. 2 vyhlášky MS SR, „ Ak ďalej nie je uvedené inak, odmena je 130 eur. Odmena je vo veciach upravených Občianskym zákonníkom 200 eur, vo veciach upravených Zákonom o rodine 130 eur, vo veciach upravených Zákonníkom práce 150 eur, vo veciach upravených Obchodným zákonníkom 200 eur “.

7. Podľa § 14a ods. 3 vyhlášky MS SR, „ Rovnaká odmena ako v odseku 2 patrí advokátovi za zastupovanie v odvolacom konaní a dovolacom konaní“.

8. Podľa § 14b ods. 2 vyhlášky MS SR „Ak oprávnenú osobu zastupoval advokát v mimoriadne náročnej alebo skutkovo zložitej veci, Centrum právnej pomoci môže zvýšiť odmenu najviac o 100%. “

9. Vzhľadom na vyššie uvedené Právny odbor priznal Odvolateľovi paušálu odmenu podľa vyhlášky MS SR účinnej v čase začatia odvolacieho konania, teda v zmysle § 14a ods.3 vyhlášky MS SR vo výške 200,00 eur. Po správnej úvahe priznalo Odvolateľovi zvýšenie takto určenej paušálnej odmeny za zastupovanie oprávnenej osoby v odvolacom konaní o 100 % v zmysle ust. § 14b ods. 2 vyhlášky

MS SR. Právny odbor teda priznal Odvolateľovi paušálnu odmenu za zastupovanie oprávnenej osoby v odvolacom konaní v celkovej výške 400,- eur.

10. V zmysle ustanovenia § 16ods. 3 vyhlášky MS SR je režijný paušál vo výške jednej stotiny výpočtového základu, ktorým je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka. V roku 2005 predstavoval režijný paušál sumu 4,98 eur, v roku 2006 predstavoval režijný paušál sumu 5,44 eur, v roku 2007 predstavoval režijný paušál sumu 5,91 eur, roku 2009 predstavoval režijný paušál sumu 6,95 eur, v roku 2011 predstavoval režijný paušál sumu 7,41 eur a v roku 2012 predstavoval režijný paušál sumu 7,63 eur.

11. S ohľadom na skutočnosť, že Odvolateľ doložil listinné dôkazy ku všetkým vyúčtovaným úkonom právnej služby, s výnimkou listinného dôkazu o účasti na pojednávaní dňa 08.12.2011 Centrum priznalo režijný paušál v celkovej výške 78,61 eur.

12. Odvolateľ predložil listinný dôkaz Osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty a z tohto dôvodu Právny odbor priznal Odvolateľovi odmenu podľa ust. § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR vo výške 143,19 eur.

13. Napadnuté rozhodnutie bolo Odvolateľovi doručené dňa 28.01.2019. Voči rozhodnutiu podal Odvolateľ v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie dňa 04.02.2019. :

14. Odvolateľ považoval napadnuté rozhodnutie za nedostatočne odôvodnené. V odvolaní odvolateľ ďalej uviedol „Centrum... vychádzalo pri rozhodovaní z úvah, ktoré nemajú oporu v platných právnych predpisoch...podstatnou chybou... je nesprávne právne posúdenie veci, ktoré spočíva v nesprávnej aplikácii právneho predpisu... Centrum aplikovalo na daný právny stav tretiu hlavu advokátskej tarify, a to v znení účinnom od 01.06.2009 (Vyhláška č. 209/2009 Ministerstva spravodlivosti SR). Toto ustanovenie nemalo byť samozrejme na tento skutkový stav aplikované, nakoľko k ustanoveniu advokáta na zastupovanie a k vykonaniu podstatnej časti úkonov došlo pred účinnosťou tejto novely, tj. pred 01.06.2009 “. Odvolateľ považuje postup Právneho odboru z dôvodu pravej retroaktivity za neprípustný a uvádza, že „ na priznanie odmeny je rozhodujúci dátum vykonania prvého úkonu právnej služby, takže ak právny zástupca vykonal prvý úkon pred 01.06.2009,... Centrum je povinné rozhodovať podľa znenia vyhl. - teda priznať trovy podľa tarify účinnej do 31.05.2009, a to aj v prípade, ak rozhoduje po tomto dátume... postup a rozhodnutie centra, ktoré celé trovy vyčíslil podľa tretej hlavy druhej časti vyhl. v znení platnom a účinnom od 01.06.2009, napriek existencii intertemporálneho ustanovenia - § 20a vyhl., bol rozporný s právnymi predpismi a centrum týmto zasiahol do našich práv... “ Odvolateľ navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

15. Osobitná komisia ustanovená Príkazom riaditeľky č. PR/15/2017 preskúmala odvolanie Odvolateľa, napadnuté rozhodnutie ako aj celý spisový materiál a posúdila jeho súlad s právnymi predpismi, najmä so zákonom č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“), vyhláškou MS SR a Správnym poriadkom a konštatovala nasledovné:

16. Odvolanie Odvolateľa zo dňa 04.02.2019 proti napadnutému rozhodnutiu bolo dňa 12.02.2019 spolu s kompletnou spisovou dokumentáciou predložené Osobitnej komisii Centra ako orgánu, ktorý v zmysle ust. § 58 ods. 2 Správneho poriadku predkladá návrh na rozhodnutie riaditeľke Centra právnej pomoci. Dňa 27.02.2019 zasadala Osobitná komisia Centra a v súlade s ustanovením § 58 ods. 2 správneho poriadku a čl. 5 ods. 5 Štatútu Centra právnej pomoci a predložila svoj návrh riaditeľke Centra právnej pomoci, pričom navrhuje odvolanie odvolateľa zamietnuť a rozhodnutie Právneho odboru potvrdiť.

17. Odvolací orgán zistil, že odvolanie odvolateľa bolo podané v zákonnej 15-dňovej lehote.

18. Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku „rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely“.

19. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania“.

20. Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. „ak oprávnenej osobe nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, advokátovi prizná centrum odmenu za právne zastupovanie podľa ustanovení osobitného predpisu. To neplatí, ak advokát právo na náhradu trov konania neuplatnil riadne a včas v konaní pred súdom; v takom prípade advokátovi právo na priznanie odmeny centrom nevznikne.

21. Odvolací orgán preskúmal rozhodnutie Právneho odboru ako aj spisovú dokumentáciu a zistil, že Právny odbor postupoval správne, ak na priznanie odmeny Odvolateľa použil aj ustanovenia tretej hlavy druhej časti vyhlášky MS SR. Problematikou rozhodovacej činnosti Centra právnej pomoci sa zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, pričom vyslovil jednoznačný právny názor napr. v rozsudku sp. zn. 3Sžo/32/2016 zo dňa 12.07.2017, kde v odôvodnení uvádza: „právna úprava účinná do 31.12.2009 rozlišovala prípady ustanovenia advokáta súdom a určenia advokáta centrom za súčasnej existencie tzv. „dvojkoľajnosti“ aj v procese priznávania trov právneho zastúpenia účastníka konania alebo oprávnenej osoby. Ak by bol advokát za právneho zástupcu účastníka konania ustanovený rozhodnutím súdu a súd o odmene advokáta rozhodoval do 31.12.2009, súd pri stanovení výšky odmeny advokáta postupoval podľa §149 ods. 2 O.s.p. v znení do 31.12.2009, ktoré pri určovaní výšky odmeny odkazovalo na celú vyhlášku č. 655/2004 Z.z., teda bez odkazu na nejaké jej konkrétne ustanovenia ... Súdny stratili právomoc rozhodovať o odmene advokáta ustanoveného súdom a táto právomoc prešla na Centrum právnej pomoci, ktoré o odmene rozhoduje postupom podľa §15 zákona č. 327/2005 Z. z, a podľa tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, novelou Občianskeho súdneho poriadku účinnou od 01.01.2010 súdy stratili právomoc rozhodovať o odmene advokáta ustanoveného súdom a táto právomoc prešla na Centrum právnej pomoci, ktoré o odmene rozhoduje postupom podľa § 15 zákona č. 327/2005 Z.z. a podľa tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z.z., na základe ktorej sa ustanovenému advokátovi za zastupovanie osoby v materiálnej núdzi priznáva paušálna odmena za konanie ako celok a nie odmena za jednotlivé úkony právnej služby podľa druhej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z, “

22. Z vyššie uvedenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR ďalej vyplýva, že „ Centrum je oprávnené a povinné pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia advokáta postupovať len podľa tretej hlavy, druhej časti vyhlášky “.

23. Odvolací orgán súhlasí s názorom odvolateľa, podľa ktorého „Centru prináleží rozhodovať podľa tretej hlavy druhej časti vyhl. (táto bola do vyhl. zavedená novelou č. 649/2005 účinnou od 01.01.2006). Nie je preto v právomoci centra priznať náhradu trov právneho zastúpenia za úkony vykonané pred zavedením právnej úpravy podľa menovanej hlavy“, keďže Centrum vzniklo 01.01.2006 a až do 31.12.2005 o ustanovení advokátov a ich odmene rozhodoval súd podľa § 30, § 140 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku a podľa druhej hlavy druhej časti vyhlášky MS SR. Z tohto dôvodu nie je možné priznať náhradu trov podľa tretej hlavy druhej časti vyhlášky MS SR za tie úkony odvolateľa, ktoré boli vykonané pred účinnosťou tretej hlavy druhej časti vyhlášky MS SR.

24. Na základe vyššie uvedeného sa odvolací orgán stotožnil s rozhodnutím Právneho odboru o priznaní paušálnej odmeny Odvolateľovi vo výške 237,34 eur za rok 2005 (podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR účinnej v čase od 01.07.2005 do 31.12.2005) a paušálnej odmeny podľa § 14a ods.3 vyhlášky MS SR účinnej v čase začatia odvolacieho konania vo výške 200,00 eur za odvolacie konanie zvýšenej o 100 % v zmysle ust. § 14b ods. 2 vyhlášky MS SR na 400,- eur. Právny odbor teda priznal odvolateľovi paušálnu odmenu za zastupovanie oprávnenej osoby v celkovej výške 637,34 eur.

25. Pri výpočte paušálnej náhrady Právny odbor nepriznal Odvolateľovi režijný paušál za všetky ním uplatňované úkony, keďže Odvolateľ nepredložil dôkaz o účasti na pojednávaní dňa 08.12.2011. Právny odbor priznal režijný paušál v celkovej výške 78,61 eur namiesto Odvolateľom požadovaných 86,02 eur. Právny odbor postupoval správne a v zmysle ustanovenia § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR a za režijný paušál priznal Odvolateľovi sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu, ktorým je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka za každý úkon, ktorý Odvolateľ preukázal.

26. Rozhodnutie Právneho odboru považuje odvolací orgán za vecne správne, dostatočne odôvodnené, a teda aj preskúmateľné.

27. K tvrdeniu odvolateľa, že Centrum neaplikovalo ustanovenie § 20a Vyhlášky MS SR, a to „Za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov má odvolací orgán za to, že toto ustanovenie je aplikovateľné na prípady, kedy o trovách rozhoduje súd a nie Centrum právnej pomoci. Tento záver potvrdzuje aj judikatúra, konkrétne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7Sžo/152/2015 zo dňa 27.04.2017 (ďalej len „rozsudok NS SR“): „vzhľadom na absenciu intertemporálnych ustanovení k zmenám v právnej úprave OSP účinných od 01.01.2010 (zákon č. 495/2009 Z.z.), je potrebné vychádzať zo základných zásad teórie práva, podľa ktorých v procesnom práve sa aplikuje procesnoprávna norma účinná v čase rozhodovania. Ohľadne neprípustnosti retroaktivity právnych noriem Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje, že „nie každá retroaktivita je nezlučiteľná s princípmi, na ktorých je budovaný právny štát“.... V zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. je pre konanie žalovaného rozhodujúce, či súd oprávnenej osobe zastupujúcej ustanoveným advokátom, priznal náhradu trov konania. V prípade, ak tejto osobe náhrada trov právneho zastúpenia nebola priznaná advokátovi pri splnení podmienok uvedených v citovaných ustanovení, prizná centrum odmenu za právne zastupovanie podľa III. Hlavy druhej časti vyhlášky 655/2004 Z.z. “

28. Najvyšší súd v citovanom rozhodnutí uviedol, že „...prizná centrum odmenu za právne zastupovanie podľa III. Hlavy druhej časti vyhlášky 655/2004 Z.z. “

29. Nie je sporné, že pokiaľ Právny odbor rozhoduje o odmene advokáta, musí postupovať podľa § 15 zákona č. 327/2005 Z.z. a podľa tretej hlavy druhej časti vyhlášky MS SR. Z uvedeného je zrejmé, že Centrum nemohlo rozhodnúť o náhrade trov právneho zastúpenia Odvolateľa inak, ako rozhodol Právny odbor. Jeho rozhodnutie je preto správne a riadne odôvodnené.

II.

Priebeh administratívneho konania

30. Z administratívneho spisu žalovaného správny súd zistil, že uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 10C/136/03-139 zo dňa 9.11.2005 bol advokát JUDr. N. G. ustanovený podľa § 30 a § 31 ods. 2 OSP za zástupcu žalovanej S. X. v konaní o vydanie veci z dedičstva s prísl. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.12.2005. V tejto veci bolo uznesením okresného súdu rozhodnuté dňa 17.7.2014 o nepriznaní náhrady trov konania žalovanej. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené za úkony právnej služby počnúc prevzatím zastúpenia dňa 9.11.2005 a končiac vyjadrením k odvolaniu zo dňa 1.2.2012 proti rozsudku.

31. O náhrade trov právneho zastúpenia najskôr rozhodol žalovaný rozhodnutím zo dňa 24.2.2015, ktoré po podaní odvolania žalobcom nadriadený orgán potvrdil rozhodnutím zo dňa 30.4.2015. Následne boli obe tieto rozhodnutia zrušené rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. : 4S/24/2015-44 zo dňa 7.4.2016, v ktorom správny súd vytkol žalovanému, že na vec použil len § 14a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. bez ohľadu na to, že posudzoval úkony vykonané v rokoch 2005, ale aj v roku 2012, teda nezohľadnil zmeny v odmeňovaní úkonov.

32. V nadväznosti na to žalovaný rozhodol prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 24.1.2019 a aj po podaní odvolania žalobcom toto potvrdil správnu žalobou napadnutým rozhodnutím zo dňa 21.5.2019.

III.

Argumenty žalobcu v podanej žalobe

33. Žalobca popísal priebeh administratívneho konania.

34. Zo správnych rozhodnutí oboch stupňov vyplynulo, že žalovaný odkazujúc na ustanovenie § 25a zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom

podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. (ďalej len „zák.č. 327/2005 Z.z.“) konštatoval, že ide o intertemporálne ustanovenie regulujúce vzťah medzi novou právnou úpravou a právnou úpravou vzťahujúcou sa na právne vzťahy vzniknuté 31.12.2009 a že jeho cieľom bolo ponechať pôsobnosť pôvodnej právnej úpravy na právne vzťahy vzniknuté do účinnosti novely, ale len pokiaľ ide o otázku splnenia nároku na poskytnutie právnej pomoci. Iné otázky dané ustanovenie nerieši, a preto sa treba riadiť princípmi procesného práva. Nakoľko rozhodovanie o trovách konania patrí medzi procesnú činnosť, je treba vzhľadom na absenciu regulácie v rámci intertemporálnych ustanovení aplikovať predpisy účinné v čase rozhodovania o trovách. Preto žalovaný zastával názor, že hoci bol právny zástupca ustanovený účastníčke konania pred 31.12.2009, pokiaľ sa rozhoduje o trovách až po 01.01.2010, je potrebné postupovať podľa ustanovení procesných predpisov účinných v čase rozhodovania, teda podľa § 14a a nasl. vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“).

35. Uvedené rozhodnutie bolo napadnuté správnu žalobou, o ktorej rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 4S/24/2015-44 zo dňa 07.04.2016 tak, že rozhodnutie o odvolaní ako aj rozhodnutie prvého stupňa zrušil a vec vrátil žalovanému na nové konanie. Krajský súd pritom vo svojom rozsudku konštatoval, že vyhláška má samostatné prechodné ustanovenie, v zmysle ktorého podľa § 20 vyhlášky patrí za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia jej účinnosti odmena podľa doterajších predpisov. Taktiež poukázal na novely č. 232/2010 a č. 184/2013 a vyvodil, že použitie konkrétnych ustanovení upravujúcich tarifu odmeny advokáta pri zastupovaní osôb v materiálnej núdzi, reguluje vyhláška a aj zmeny v odmeňovaní v týchto osobitných prípadoch v závislosti od zmien právnej úpravy opäť upravuje samotná vyhláška.

36. V novom konaní žalovaný rozhodnutím č. sp. PO 6282/2019 (8542/2014), ČRZ: 10932/2019 zo dňa 24.01.2019 priznal náhradu trov právneho zastúpenia žalobcovi vo výške 859,14 € za zastupovanie oprávnenej osoby S. X. v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad, sp.zn. 10C/136/2003. Rozhodnutie napadol žalobca odvolaním, o ktorom bolo rozhodnuté správnu žalobou napadnutým označeným rozhodnutím.

37. Žalobca zdôraznil, že Krajský súd v Prešove v skoršom rozsudku o správnej žalobe žalobcu uložil žalovanému posúdiť intertemporálne ustanovenia vyhlášky a najmä odôvodniť postup vo veci aplikácie § 14a vyššie citovanej vyhlášky. Prvostupňový orgán, ktorému dal za pravdu v celom rozsahu (a de facto prevzal aj jeho odôvodnenie) žalovaný, vychádzal pri rozhodovaní z úvah, ktoré nemajú oporu v platných právnych predpisoch. Predovšetkým žalovaný citoval odôvodnenie iného súdneho rozhodnutia, ktoré vôbec s vecou nesúvisí. Navyac odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá záväzný charakter a obsahuje úvahy, ktoré sa vzťahujú na odôvodňovaný výrok a nie na danú vec.

38. Žalobca zopakoval, že podstatnou chybou pri rozhodovaní správneho orgánu je nesprávne právne posúdenie veci, ktoré spočíva v nesprávnej aplikácii právneho predpisu, t.j. ustanovenia vyhlášky. Správny orgán totiž nelogicky aplikoval na daný právny stav tretiu hlavu vyhlášky, a to § 14a v znení účinnom od 01.06.2009 (Vyhláška č. 209/2009 Ministerstva spravodlivosti SR). Toto ustanovenie nemalo byť samozrejme na tento skutkový stav aplikované, nakoľko k ustanoveniu advokáta na zastupovanie a k vykonaniu podstatnej časti úkonov došlo preukázateľne pred účinnosťou tejto novely, teda pred 01.06.2009. Samotné prechodné ustanovenie k vyhláške 209/2009, ktorá novelizovala pôvodnú vyhlášku č. 655/2004 Z.z. obsahuje intertemporálne ustanovenie, ktoré upravuje časovú pôsobnosť týchto právnych noriem - „prechodné ustanovenie účinné od 1. júna 2009: Podľa § 20a za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov.“

39. Argumentoval, že z tejto intertemporálnej normy je zrejmé, že na úkony právnej služby, ktoré advokát vykonal pre účinnosťou novely, čiže pred dňom 01.06.2009 nemožno použiť ustanovenia platné po 01.06.2009. Stav nastolený žalovaným je stavom „pravej retroaktivity“, keďže by sa pri určení odmeny vychádzalo z právneho predpisu, ktorý v čase vykonávania úkonov právnych služieb ešte neexistoval. Takýto stav je samozrejme neprípustný a pravá retroaktivita nemá miesto pri rozhodovaní orgánov štátnej správy v právnom štáte. Žalobca zdôrazňuje, že nemožno opomenúť viazanosť žalovaného čl. II Ústavy SR, ktorý prikazuje orgánom verejnej moci konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktoré ustanoví zákon.

40. Centru prináleží rozhodovať podľa tretej hlavy druhej časti vyhl. (táto bola do vyhl. zavedená novelou č. 649/2005 účinnou od 01.01.2006). Nie je preto v právomoci centra priznať náhradu trov právneho zastúpenia za úkony vykonané pred zavedením právnej úpravy podľa menovanej hlavy. Za úkony vykonané po 01.01.2006 centrum priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, avšak len podľa tretej hlavy druhej časti vyhl., bez ohľadu na to, či advokáta ustanovil súd alebo ho určilo centrum.

41. Podľa § 149 ods. 2 O.s.p. v znení zákona č. 495/2009 Z.z., ak účastníkovi súd ustanovil zástupcu, pri náhrade trov konania sa postupuje podľa osobitného predpisu, ktorým je § 15 zákona č. 327/2005 Z.z. a podľa § 14 a a nasl. vyhlášky (tretia hlava, druhá časť).

42. Počnúc 01.06.2009 bola v tretej hlave druhej časti vyhlášky zmenená tarifná odmena za zastupovanie ustanoveným právnym zástupcom na paušálnu odmenu, ktorá sa priznáva bez ohľadu na hodnotu veci v spore. S touto novelou bolo však prijaté do vyhlášky aj vyššie citované prechodné ustanovenie § 20a vyhlášky, z ktorého jednoznačne vyplýva povinnosť centra na výpočet trov aplikovať dovtedy platné predpisy, teda určiť trovy podľa tarify a nie podľa paušálu.

43. Nakoľko v predmetnej veci nie je sporné, že právny zástupca bol ustanovený súdom, a to uznesením právoplatným v decembri 2005, to znamená pred 01.06.2009 a pred zmenou tretej hlavy druhej časti vyhlášky (zmena z tarify na paušál), je jednoznačne daná povinnosť centra určiť trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky v znení účinnom do 31.05.2009 - to znamená podľa tarify. Na priznanie odmeny je rozhodujúci dátum vykonania prvého úkonu právnej služby - ak právny zástupca vykonal prvý úkon pred 01.06.2009, čo je v predmetnej veci nesporné, centrum je povinné rozhodovať podľa znenia vyhlášky - teda priznať trovy podľa tarify účinnej do 31.05.2009, a to aj v prípade, ak rozhoduje po tomto dátume.

44. Ak o odmene súdom ustanoveného právneho zástupcu rozhoduje centrum, advokátovi patrí okrem odmeny aj režijný paušál za vykonané úkony právnej služby, avšak len vtedy, ak si tento režijný paušál advokát uplatní a úkony právnej služby riadne preukáže doloženými dokladmi. Advokát má tiež nárok na náhradu preukázaných hotových výdavkov a DPH, ak si ju uplatní.

45. Žalobca s poukazom na uvedené zastáva názor, že postup a rozhodnutie žalovaného, ktorý v celom rozsahu potvrdil prvostupňové rozhodnutie centra, bol rozporný s právnymi predpismi a napadnuté rozhodnutia žalovaného a centra boli vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia, v čom žalobca vidí žalobný dôvod uvedený v § 191 ods. 1 písm. c) S.s.p.

46. Žalobca vzhľadom na uvedené navrhol zrušiť rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím centra a to z dôvodov podľa § 191 a priznať mu náhradu trov konania.

IV.

Vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe

47. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe zotrval na svojom vyjadrení uvedenom v odôvodnení rozhodnutia číslo spisu: KR/9319/2019, ČRZ: 72781/2019 zo dňa 21.05.2019 a na svojom vyjadrení uvedenom v odôvodnení rozhodnutia číslo spisu: PO 6282/2019 (8542/2014), ČRZ: 10932/2019 zo dňa 24.01.2019.

48. K tvrdeniam žalobcu navyše uviedol, že V Čl. II prvom odseku žaloby žalobca uvádza, že „Krajský súd v Prešove v skoršom rozsudku o správnej žalobe žalobcu uložil žalovanému posúdiť intertemporálne ustanovenia vyhlášky a najmä odôvodniť postup vo veci aplikácie § 14a vyššie citovanej vyhlášky“. V zmysle rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4S/24/2015 zo dňa 07.04.2016 „v napadnutom rozhodnutí úplne absentuje vysvetlenie, ako sa Žalovaný vysporiadal s prechodnými ustanoveniami, či už univerzálnymi, alebo jednotlivými, vyhlášky... rozhodnutie žalovaného... tak nespĺňa požiadavku náležitého odôvodnenia v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku...“

49. Žalovaný mal za to, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa je vecne správne, riadne odôvodnené a preskúmateľné v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku a

správny orgán sa v ňom dôkladne vysporiadal so skutočnosťou, že počas zastupovania oprávnenej osoby žalobcom dochádzalo k zmene účinnej právnej úpravy.

50. Žalovaný reagoval na námietku žalobcu v čl. 11 druhom odseku žaloby, kde uvádza, že „správny orgán totiž nelogicky aplikoval na daný právny stav tretiu hlavu vyhlášky, a to § 14a v znení účinnom od 01.06.2009... Toto ustanovenie nemalo byť samozrejme na tento skutkový stav aplikované, nakoľko k ustanoveniu advokáta na zastupovanie a k vykonaniu podstatnej časti úkonov došlo preukázateľne pred účinnosťou tejto novely, teda pred 01.06.2009“.

51. Žalovaný uvádza, že tvrdenie žalobcu nie je v súlade so skutočnosťou. V rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa číslo spisu: PO 6282/2019 (8542/2014), ČRZ: 10932/2019 zo dňa 24.01.2019 sa jasne a zrozumiteľne uvádza, že „Centrum konštatuje, že za zastupovanie oprávnenej osoby v prvostupňovom konaní priznáva advokátovi paušálnu odmenu v zmysle ust. § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR účinnej v čase od 01.07.2005 do 31.12.2005, tzn. v čase ustanovenia advokáta za zástupcu oprávnenej osoby. Centrum priznáva advokátovi za zastupovanie oprávnenej osoby v prvostupňovom konaní paušálnu odmenu vo výške 237,34 €. Paušálna odmena za zastupovanie oprávnenej osoby je konštruovaná ako celok bez ohľadu na počet vykonaných úkonov právnej služby. Keďže čase ustanovenia advokáta nebola účinná tretia hlava druhej časti Vyhlášky MS SR, Centrum priznalo advokátovi paušálnu odmenu za prvostupňové konanie v zmysle ust. § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR keďže si advokát vo svojom vyúčtovaní žiadal trovy právneho zastúpenia na jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2005“. V zmysle citovaného je zrejmé, že žalovaný neaplikoval na daný právny stav len tretiu hlavu vyhlášky a to § 14a v znení účinnom od 01.06.2009, ale aj právnu úpravu účinnú v čase ustanovenia advokáta na zastupovanie oprávnenej osoby. Žalovaný pri rozhodovaní o trovách aplikoval právny predpis účinný v čase vykonania úkonov žalovaným. Navrhol, aby súd žalobu zamietol.

V.

Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného

52. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení ako aj rozhodnutí zo dňa 24.01.2019 zmätočne poukazuje, že priznal advokátovi paušálnu odmenu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 v znení neskorších právnych predpisov účinnej v čase od 01.07.2005 do 31.12.2005. Právna úprava v § 10 ods. 1 Vyhlášky však vôbec neupravuje žiadnu paušálnu odmenu advokáta za zastupovanie, naopak § 10 ods. 1 upravuje výlučne tarifnú odmenu advokáta za zastupovanie v občianskom konaní a iné úkony právnej služby. Paušálnu odmenu neupravovala tarifa od 01.07.2005 do 31.12.2005 v § 10 ods. 1 Vyhlášky, resp. vôbec v predmetnom čase neupravovala paušálnu odmenu. Takáto úprava nadobudla účinnosť až 01.06.2009 a to prijatím novely vyššie uvedenej vyhlášky publikovanej pod č. 209/2009, ktorá doplnila advokátsku tarifu o tretiu hlavu, druhú časť.

53. Ďalej poukázal na § 24e ods. 2 Zákona č. 327/2005 o poskytovaní právnej pomoci osobám materiálnej núdzi, podľa ktorého ak advokátovi v prípadoch podľa odseku 1 vznikol nárok na náhradu trov konania za jednotlivé úkony právnej služby podľa osobitného predpisu, prizná advokátovi centrum náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu úkonov právnej služby potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý nemal vo veci úspech a odsek (3), podľa ktorého o nárokoch podľa odseku 1 rozhodne centrum na základe písomnej žiadosti advokáta a vyúčtovania trov právneho zastúpenia predloženého súdu advokátom. Vyúčtovanie trov právneho zastúpenia spolu s potrebnou súčinnosťou poskytne centru súd, ktorý vo veci rozhodoval.

54. V konkrétnom prípade boli naplnené všetky kumulatívne stanovené kritéria na aplikáciu § 24e Zákona č. 327/2005 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov. Opätovne poukázal na skutočnosť, že právny zástupca bol ustanovený ešte dňa 05.11.2005 úkony vykonával pred účinnosťou novely vyhlášky o odmenách advokátov č. 209/2009 t. j. pred 01.06.2009. Samotné prechodné ustanovenie k vyhláške ustanovuje v §20a intertemporálne pravidlo, podľa ktorého za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí odmena podľa doterajších predpisov.

VI.

Posúdenie podstatných skutkových zistení a právne argumenty

55. V predmetnej veci sa správnou žalobou žalobca domáha preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvého stupňa, ktorými bolo potvrdené priznanie náhrady trov právneho zastúpenia JUDr. Z. G. K.. vo výške 859,14 EUR, pričom argumentoval nesprávnym právnym posúdením veci žalovaným, keďže nesprávne aplikoval právny predpis (ustanovenia vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) pri priznávaní odmeny advokátovi za jednotlivé úkony právnej služby vykonané v časovom období, v ktorom dochádzalo k zmene znenia relevantných ustanovení vyhlášky, ale aj zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi.

56. Skutkové otázky neboli vo veci sporné.

57. Právny zástupca bol ustanovený uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 10C/136/03-139 zo dňa 9.11.2005 (advokát JUDr. Stanislav Beňo) podľa § 30 a § 31 ods. 2 OSP za zástupcu žalovanej S. X. v konaní o vydanie veci z dedičstva s prísl. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.12.2005. V tejto veci bolo uznesením okresného súdu rozhodnuté dňa 17.7.2014 o nepriznaní náhrady trov konania žalovanej, pričom právny nástupca právneho zástupcu žalovanej bol vo veci priznania náhrady trov odkázaný na konanie a rozhodnutie Centra právnej pomoci.

58. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené za úkony právnej služby. Prvý úkon právnej služby - prevzatie zastúpenia bol realizovaný dňa 9.11.2005, posledný - vyjadrenie k odvolaniu proti rozsudku dňa 1.2.2012.

59. Spornou ostala otázka použitia právnej normy pri priznávaní odmeny za úkony právnej služby vykonané v tomto časovom rámci, pričom žalobca argumentoval, že nebolo možné použiť vyhlášku v znení od 1.6.2009, teda aplikovať paušálnu odmenu, ale v znení do 31.5.2006, a teda aplikovať tarifnú odmenu, ktorú navyše ukladá použiť prechodné ustanovenia §20a vyhlášky 209/2009 Z.z., ktorou došlo k novelizácii vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

60. Podľa §83 zákona č.586/2003 Z.z. o advokácii, v znení účinnom k 31.12.2005, podrobnosti o výške odmeny advokátov a spôsobe jej určenia, o podmienkach na poskytnutie právnych služieb v mimosúdnom konaní za zníženú odmenu alebo bezplatne, o podmienkach na určenie náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

61. V zmysle §13 ods.6 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., v znení od 01.7.2005 do 31.12.2005, ak Slovenská advokátska komora ponúkla na poskytnutie právnej služby advokáta tomu, kto je v hmotnej núdzi,3) môže zároveň určiť, že základná sadzba tarifnej odmeny sa primerane zníži alebo sa právna služba poskytne bezplatne.

62. Podľa §20 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., v znení od 01.7.2005 do 31.12.2005, za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov.

63. Podľa §21 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., v znení od 01.7.2005 do 31.12.2005, zrušuje sa vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

64. Podľa §14a ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., v znení od 01.01.2006 do 31.05.2009, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny vo veci, kde predmetom konania je zaplatenie peňažnej sumy nad 100 000 Sk do 500 000 Sk je suma 16 000 Sk + 1 000 Sk za každých aj začatých 20 000 Sk prevyšujúcich sumu 100 000 Sk.

65. Podľa § 14a ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., v znení od 01.6.2009, ak ďalej nie je uvedené inak, odmena je 130 eur. Odmena je

- a)vo veciach upravených Občianskym zákonníkom 200 eur,
- b)vo veciach upravených Zákonom o rodine 130 eur,
- c)vo veciach upravených Zákonníkom práce 150 eur,
- d)vo veciach upravených Obchodným zákonníkom 200 eur.

66. Podľa § 14a ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., v znení od 01.6.2009, rovnaká odmena ako v odseku 2 patrí advokátovi za zastupovanie v odvolacom konaní a dovolacom konaní.

67. Podľa § 20a vyhlášky č. 655/2004 Z.z., v znení od 01.6.2009, za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov.

68. Správny súd považuje najskôr za nevyhnutné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Co/303/2011 z 29.9.2011, v ktorom tento uviedol: „S poukazom na ust. § 149 ods. 2 O.s.p v znení novely vykonanej zákonom č. 495/2009 Z.z., ak súd rozhoduje o trovách konania už po 1.januári 2010, napriek tomu, že bolo ustanovenie zástupcu podľa § 30 ods. 1 O.sp. vykonané pred 31. decembrom 2009, postupuje sa podľa procesných predpisov účinných v čase rozhodovania; teda už postupom podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 327/2005 Z.z.. S takýmto postupom je spojený aj následný postup príslušnej štátnej inštitúcie- Centra právnej pomoci, ktoré zavŕši proces odmeňovania ustanoveného advokáta. Ak sa majú použiť na rozhodovanie o trovách konania nové ustanovenia účinné od 1. januára 2010, tak aj pri odmene sa má postupovať podľa novej právnej úpravy vrátane platcu odmeny a mechanizmu jej vyplácania.“

69. V uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžo/32/2016 z 12.7.2017 tento konštatoval, že „nárok na náhradu trov právneho zastúpenia a jeho uplatnenie je nárokom procesným, pretože má základ v procesnom práve. Až na základe právoplatného rozhodnutia o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia možno hovoriť o hmotnoprávnom nároku a v súvislosti s týmto o pohľadávke“. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3MCdo/17/2010 zo dňa 23.5.2012, vyplýva, že „pre účely určenia výšky odmeny advokáta za ním poskytnutú právnu službu je rozhodujúci moment vykonania každého jednotlivého úkonu právnej služby a nie moment, kedy advokát začal poskytovať právne služby.“

70. Vzhľadom na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 10C/136/2003 nebola priznaná náhrada trov advokátovi zastupujúcemu osobu v materiálnej núdzi, tento si uplatnil svoj nárok na náhradu trov konania voči žalovanému. Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z., v znení účinnom v čase rozhodovania Centra právnej pomoci o uplatnenom nároku žalobcu, ak oprávnenej osobe nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, advokátovi prizná centrum odmenu za právne zastupovanie (§ 14a a 14b vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov) podľa ustanovení osobitného predpisu (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.). Centrum právnej pomoci vzhľadom k tomu, že samotný nárok na odmenu za právne zastupovanie je procesným nárokom, ktorý vzniká až momentom rozhodnutia o ňom, malo postupovať podľa uvedeného ustanovenia, teda podľa § 15 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z.,v znení účinnom ku dňu rozhodovania o nároku žalobcu. Uvedené ustanovenie však odkazuje na aplikáciu ustanovení tretej hlavy vyhlášky a teda Centrum právnej pomoci rozhoduje o odmene advokáta za zastupovanie osoby v materiálnej núdzi podľa ustanovení § 14a a §14b vyhlášky č.655/2004 Z.z..

71. Čo sa však týka samotnej výšky priznanej odmeny je nevyhnutné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3MCdo/17/2010 z 23.5.2012, z ktorého vyplýva, že „pre účely určenia výšky odmeny službu je rozhodujúci moment vykonania každého jednotlivého úkonu právnej služby“.

72. Žalobca bol za obhajcu ustanovený uznesením Okresného súdu Poprad č.k 10C/136/2003-139 zo dňa 9.11.2005. V tom čase bola platná a účinná vyhláška č.655/2004 Z.z. v znení od 01.07.2005 do 31.12.2005, pričom táto neobsahovala ustanovenia upravujúce výšku odmeny advokáta za zastupovanie osoby v materiálnej núdzi v občianskom súdnom konaní, v tom čase mal teda nárok na náhradu trov podľa ustanovení o tarifnej odmene. Nakoľko v tom čase vykonal iba jeden úkon právnej služby a to prípravu a prevzatie zastúpenia vznikol mu nárok podľa v tom čase platných predpisov na odmenu v sume 237,34 eur podľa § 10 vyhlášky. Vzhľadom na novelu predmetnej vyhlášky, účinnú k 1.1.2006, došlo k jej zmene a táto bola doplnená o tretiu hlavu s názvom TARIFNÁ ODMENA ADVOKÁTA ZA ZASTUPOVANIE OSOBY V MATERIÁLNEJ NÚDZI V OBČIANSKOM SÚDNO M KONANÍ, pričom v jej zmysle za celé konanie sa priznávala paušálna odmena vzhľadom na konkrétny predmet konania, v ktorom advokát osobu v materiálnej núdzi zastupoval. Uvedená novela

neobsahovala prechodné a záverečné ustanovenia, ktoré by upravovali ako postupovať pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov v už začatých konaniach. V tomto čase mal žalobca nárok na odmenu za zastupovanie osoby v materiálnej núdzi za celé konanie v hodnote 597,49 Eur (odmena podľa § 14a ods. 1 vyhlášky vo výške 18000,-Sk (597,49 Eur) - konanie vedené OS POPRAD 10C/136/2003 o zaplatenie 7786,73 Eur (t.j.234,583,03 SK) a to bez ohľadu na počet úkonov právnej služby, ktoré v mene zastúpenej osoby vykonal). Novelou vyhlášky č.655/2004 Z.z., účinnou k 1.1.2009, došlo opätovne k zmene odmeny advokáta za zastupovanie osoby v materiálnej núdzi a to tak, že advokát v tomto čase by mal nárok na odmenu za celé konanie vo výške 200,- Eur, avšak uvedená novela obsahovala v §20a prechodné ustanovenie, ktoré stanovovalo, že za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov.

73. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam správny súd uzatvára, že za úkon príprava a prevzatie zastúpenia patrila žalobcovi odmena vo výške 237,34 Eur, teda vo výške v tom čase účinnej vyhlášky podľa § 10 ods. 1, pričom následne v konaní došlo k vykonaniu ďalších úkonov právnej služby za účinnosti vyhlášky, ktorá stanovila odmenu advokáta za celé konanie v predmetnom prípade vo výške 597,49 Eur, preto má správny súd za to, že žalobcovi mala byť priznaná odmena za prvostupňové konanie vo výške 597,49 Eur a to práve podľa § 14a ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., na ktorú odkazuje ustanovenie § 15 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z., v ktorom by bola subsumovaná aj odmena vo výške 237,34 Eur za úkon právnej služby vykonaný v roku 2005. Na uvedenom nemení nič ani tá skutočnosť, že k 1.1.2009 opätovne došlo k zmene výšky odmeny podľa § 14a, keďže prechodné ustanovenie k uvedenej novele určilo, že za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí advokátovi odmena podľa vyhlášky č.655/2004 v znení účinnom do 1.6.2009.

74. Čo sa týka odmeny za odvolacie konanie, správny súd konštatuje, že v uvedenom prípade žalovaný postupoval v súlade so zákonom, nakoľko priznal žalobcovi nárok na odmenu podľa § 14a vyhlášky č. 655/2004 Z.z., účinnej od 1.7.2009, keďže odvolanie podal právny predchodca žalobcu v čase účinnosti uvedenej znenia vyhlášky, teda mu za celé odvolacie konanie patrila odmena vo výške 200,- Eur, pričom s poukazom na ustanovenie § 14b ods. 2 cit. vyhlášky mu túto vzhľadom na skutkovú zložitost' veci priznal zvýšenie odmeny o 100 %.

75. Čo sa týka žalobcovej námietky týkajúcej sa priznania tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnej služby, správny súd uvádza, že uvedený nárok by mu mohol vzniknúť iba podľa § 15 ods. 1 zákona č.327/2005 Z.z. a to len za predpokladu, že by účastník, ktorého advokát zastupoval, bol v konaní vo veci samej úspešný, a teda by mu vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, pričom v danom prípade by Centrum právnej pomoci postupovalo v zmysle ustanovení § 24e zákona č. 327/2005 Z.z.. Uvedené vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu č. 335/2012, ktorým sa mení zákon č. 327/2005 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/327/>> o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, z ktorej vyplýva, že „Navrhovaná zmena má hlavne za cieľ vyriešiť okruh nárokov na trovy právneho zastúpenia u advokátov, ustanovených súdom podľa § 30 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2009, o ktorých nebolo doposiaľ rozhodnuté v dôsledku negatívneho kompetenčného konajúceho súdov a Centra právnej pomoci. Jednoznačne sa ustanovuje, že o sporných nárokoch rozhodne centrum, pričom pôjde o nároky vzniknuté v konaniach, kde bol účastník zastúpený ustanoveným advokátom úspešný a súd nerozhodol, resp. nerozhodoval o trovách právneho zastúpenia advokáta. Ak advokátovi vznikol nárok na náhradu trov konania za jednotlivé úkony právnej služby podľa osobitného predpisu (pred zavedením tzv. zníženej tarify) prizná advokátovi centrum náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu úkonov právnej služby potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý nemal vo veci úspech.“ Keďže v prejednávanej veci nešlo o uvedenú procesnú situáciu, žalobcovi nevznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia podľa tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnej služby podľa § 10 vyhlášky ale iba nárok na odmenu za právne zastupovanie podľa § 15 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z., pričom výška odmeny sa určuje v súlade s § 14a a §14b vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v účinnom znení.

76. Vzhľadom na konštatované závery správny súd uvádza, že zo strany žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci, preto správny súd napadnuté rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie, pričom správne orgány sú viazané vysloveným právnom názorom správneho súdu.

77. V ďalšom konaní je žalovaná povinná opätovne vec právne posúdiť, pričom zohľadní právny názor vyslovený v tomto rozsudku súdu, následne opätovne vo veci rozhodne.

78. trovách konania správny súd rozhodol v zmysle § 167 SSP tak ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku, keď procesne úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§175 ods. 2 SSP).

79. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Prešove prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 2 písm. a) v spojení s § 444 ods. 1 Správneho súdneho poriadku).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len sťažnostné body), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 Správneho súdneho poriadku)

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje vysokoškolské právnické vzdelanie II. Stupňa, ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), je žalovaným Centrum právnej pomoci (§449 ods. 1,2 Správneho súdneho poriadku).